

bona lliçó

A Castelló d'Empúries es vol anar a l'edificació d'uns grups escolars. D'aquesta empresa se'n fa càrrec el Municipi. Però abans de fer cap gestió, el batlle, Sr. Bordes, ha volgut pulsar el poble per mitjà de conferències i d'un referèndum. Les conferències per fer veure la necessitat d'unes noves escoles, i el referèndum — que va celebrar-se el diumenge passat — per elegir el lloc on s'hi hauran d'emplaçar els grups escolars.

Per què el nostre Ajuntament no segueix el mateix camí, en l'edificació de la nova casa de la ciutat? Per què no pulsa, també, al poble per mitjà d'un referèndum? Ja ho sabem: temen que els dongui un resultat advers.

De totes maneres que la majoria del nostre Ajuntament prengui nota de la gestió de Castelló.

S'arreglen plomes
estilogràfiques

Llibreria Batllosera
GALAN, 2

teatral

**beneficis d'enriqueta
torres i de
salvador sierra**

(Conversa de dos amics).

— ¿Què me'n dius del benefici de la primera actriu del Principal?

— Home, em va agradar força, va haver-hi molta animació i l'acte va ésser molt lluit.

— ¿I aquell acabament? ¿quants obsequis, oi?

— Ah, sí; però, aquells senyors vestits de municipal que sortiren carregats d'obsequis, no havien pas pres part a la funció?

— No, home, són municipals de debó, d'aquells que signen la nòmina cada mes.

— Però, ¿què hi feien a l'escenari?

— Portaven els obsequis de l'Ajuntament, un gerro amb flors adornades amb dues banderes enllaçades.

— I què hi té a veure l'Ajuntament amb l'Enriqueta Torres.

— Era un present que li feia la

representació del poble amb motiu del seu benefici.

— Però, això, abans no es veia pas, puix bastants despeses hi ha a l'Ajuntament. I no és lògic que esmercin diners per festejar a una artista.

— No parlis d'altres temps, no veus que ara estem en règim republicà, les coses canvien i més val tenir un Ajuntament galan, que no aquelles Corporacions de la Dictadura que llençaven els diners fent viatges, xeflis i tota classe de negocis bruts.

— Noi, potser tens raó, però jo crec que els diners del comú s'han de gastar amb obres profitoses.

— Bé, home, però has de tenir en compte que Enriqueta Torres és la creadora dels dijous verds, la que va estrenar l'obra del cap de la majoria municipal, en fi, que no seria estrany veure-li erigir un monument a la part alta de la Rambla.

Doncs per mi que continuï la gresca, si no es fan escoles avui es faran dintre alguns anys; si les venedores de la plaça passen fred, que s'abriguin força; si a la peixeteria s'ha d'entrar-hi amb esclops, ganància per l'esclopater, ço que interessa es anar fent anys per veure coses noves.

— Ni més ni menys, menjar, callar i riure, tota altra cosa són trons.

— I al benefici del primer actor no hi vares anar? Crec que va ésser molt divertit?

— Coneixia l'obra, i amb una vegada de perdre la fe en fins prou.

PAM i PIPA.

allunyem-los

Reis, Reis, Reis, diada dels Reis. Alegria de debó per a l'infant de família rica. Tristesa immerescudíssima per a l'infant que ha nascut pobre.

Enganyifa, mentida enlluernadora; heus-ací el que ens aporten els fantàstics Reis Màgics de l'Orient.

Cal pensar en una festa per als infants, dedicada exclusivament a ells, en la qual tots s'hi trobin estimats idènticament, on tot sigui llum, claredat, veritat i amor. Res de falseïssims i enganys, ni misteris complicats que a la curta o a la llarga l'infant també descobreix.

En nom de l'amor i la veritat cal esforçar-se en fer la vida plaent als infants.

retallem de "la tierra"
de madrid:

**"monte arruit y
castilblanco"**

Ha dicho el general Sanjurjo que sólo en Monte Arruit a visto espectáculo parecido al de Castilblanco. Lo ha dicho sin darse cuenta quizá de la extraordinaria semejanza que entre una y otra tragedia existe; sin comprender acaso que eran obra de los mismos dirigentes, de las mismas clases conservadoras que no supieron o no quisieron llevar la civilización y la cultura a uno y otro sitio.

En Africa, la monarquía sólo llevó su incapacidad y el deseo de formar un Ejército pretoriano para su defensa, y a esto lo pospusieron todo. Los moros sólo conocieron al soldado que iba a imponérseles por la fuerza, sin que tras él fuese una cultura. Los campesinos de Castilblanco sólo conocen la existencia del Estado por los guardias civiles que van a dominarlos y por los agentes del Fisco que van a imponerles contribuciones. El Estado que produjo la catástrofe de Monte Arruit es el mismo que ha producido la tragedia de Castilblanco. Ni los moros de Monte Arruit ni los campesinos de Castilblanco habían visto sino atropellos, abandonos e injusticias. Y parecida su barbarie. Pero ¿quien es el responsable? Ellos son unas pobres víctimas de quienes les prometieron la civilización y en su nombre les exprimen. Los soldados y los guardias inmolados, tampoco. Unos y otros— que se enfrentan como enemigos, que se miran con odio—son a la par víctimas de la incomprensión de un régimen que pone los fusiles donde debieran estar las escuelas".

Garatge "ESPORTIU"

Reparacions i pupil·latges de

Lluís Canadell, Germans

Plaça Salmeron, 6 (davant l'Estació)

—FIGUERES—